

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Момчилград, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Гражданско дело № 20215150100377 по описа за 2021 година

Производството е по предявена искова молба, с която са предявени обективно и субективно съединени иски с правно основание чл.284 ал.2 вр.чл.79 от ЗЗД /и евентуален иск по чл. 55 ал.1 вр.чл.59 от ЗЗД от ЗЗД/, и по чл.250 ал.1 вр.чл.79 вр.чл.86 от ЗЗД /и евентуален иск по чл.55 от ЗЗД/.

-

Производството по делото е образувано по първоначално предявена искова молба от **В. КР. КЪ.** против **Т. АН. КЪ. и К.М. К..** Молбата е предявена по два обективни и субективно обединени иска. Исковите са с правно основание чл. 250 от ЗЗД във вр. с чл. 79 /и алтернативно от чл. 55 от ЗЗД/, и по чл.284 във вр. с чл.79 от ЗЗД /и алтернативно чл. 55 и 59 от ЗЗД/ за посочените парични суми, а именно за заплащане на сумите в размер на **8250,24 щатски долара**, касаещи иска за договор за поръчка по чл.284 ал.2 вр.чл.79 от ЗЗД /и евентуален иск по чл. 59 и 55 от ЗЗД/, както и иск за заплащане на сума от **9000 щатски долара**-иск по чл. 250 във връзка чл. 79 във вр. с чл.86 от ЗЗД /и евентуалният иск за неоснователно обогатяване по чл.55 и сл. от ЗЗД/. В последствие с молба ищецът е оттеглено основание чл. 232 от ГПК предявения иск по отношение на **К.М. К.** и е пожелал производството по делото да бъде прекратено в тази част.

В исковата молба са развити доводи, в които се сочи откъде произтичат претендирате паричните суми. Заявява се, че в периода от 2004 до 2015 година е работил в САЩ и е възложил на своите родители- първоначалните ищци, както и на брат си, да превеждат суми по закупен имот в град Варна през 2008 година на съответни вноски, тъй като за закупуване на имота, описан в исковата молба е бил изтеглен кредит от „***“ АД. Посочва се, че съответните паричните суми са били превеждани по сметката, която е била открита в „Пощенска банка“ на името на първата ответница. Той периодично е изпращал съответните суми, а майка му и брат му си ги превеждали.

На 10.юли 2014 година, всички суми по договора за кредит, с който е бил закупен имотът във гр.Варна са били изплатени. Ищецът заявява, че следвало да се даде отчет на част от сумите, които са останали непреведени, респективно да му бъдат върнати. Същият заявява и посочва конкретните дати на които са били преведени паричните суми.

Твърди, че ответницата дължи към настоящият момент сумата от **8250,24 щатски долара**, която сума е останала, след заплащането на вноските в *** за закупуването на жилището. Ето защо претендира тази сума, която счита ,че не му е била върната, посочил е конкретни дати на които съответните суми са били превеждани.

Освен това заявява, че извън тази сума са били останали невърнати **9000 щатски долара**, които са били преведени на съответни дати така, както са посочени в исковата молба и което е било установено с влязло в сила решение по гр.д. №108 / 2018 година /на ОС- Кърджали/, в което се сочи, че банковата сметка на ответницата в ДСК са били останали от неговите пари, **9000 щатски долара** които са били изтеглени от нея от негова банкова сметка.

Предвид това моли съда да приеме, че искът за сумата от **8250.24 щ.д.** е основателен и доказан и да постанови решение, с което на основание неизпълнен договор за поръчка по чл.284 ал.2 от ЗЗД /евентуално неоснователно обогатяване по чл.55 ал.1 от ЗЗД, или чл.59 от ЗЗД/, да осъди ответницата да му заплати общо сумата от **8250.24 щ.д.** ведно със законната лихва, считано от датата на поканата- 08.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

Иска също така съдът да приеме, че искът за сумата от **9000.00 щ.д.** е основателен и доказан и да постанови решение с което на основание чл.79 ал.1 във вр. с чл.250 ал.1 вр. с чл.86 от ЗЗД/евентуално и като неоснователно обогатяване по чл.55 ал.1 от ЗЗД/, да осъди ответницата да му заплати общо сумата от **9000.00 щ.д.**, ведно със законната лихва, считано от датата на поканата- 08.03.2021г. до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски по делото.

Ищецът е представил доказателства, които съдът е допуснал и приел с определение №31/25.01.2022г. в з.з., а именно: копия на следните документи- Н.а. № 148, том 1, дело №136/ 2016г. на нот.Атанас Узунов; Н.а. № 147, том 1, дело №135/2016г. на нот.Атанас Узунов; операционна бележка от 27.05.2016г. на „*****"- клон Кирково; Н.а. № 47, том 2, дело № 229/ 2016г. на нот.Атанас Узунов; извлечение от сметка в *****; искане за откриване на спестовна сметка в „Пощенска банка" от 14.09.2009г.; покана от ищеца до ответница с известие за доставка- неполучена- нот.заверена; уведомление от банка до ответницата за номер на сметка; 4 бр. искания за банков превод от посочените дати с преводи; копие на заключение от СЧЕ по гр.д. № 108/2018г. на КОС; удостоверение за раждане на ищеца; Определение № 37 и № 58 по гр.д.№ 79/2021г. на КОС;

Допълнително са представени; копие на Н.а. № 13, том 3, дело №392/2017г. на нот.Н.Добчева- Пловдив; удостоверение за сключен гр.брак,изд. въз основа на акт № 01/2018г. на общ.Кирково /км.с.Чакаларово/; удостоверения за постоянен и настоящ адрес на ищеца;

Ответницата Т. АН. КЪ., чрез адв.Р.Х., е представила писмен отговор в законоустановеният едномесечен срок. Намира така предявените искове за неоснователни и недоказани. Заявява се, че и по двата иска не се дължат тези суми. По отношение на първият иск се твърди, че паричните суми и претендираната парична сума **в размер на 8250,24 щ.д.** е била изплатена от ответницата. Тази разлика се държи дължала на курсовата разлика между изпратените пари и за платените кредитни вноски. Ето защо се счита, че всички пари са били върнати в съответния срок, като се посочва и конкретно на коя дата какви преводи са били направени- а и искът бил погасен по давност. По отношение на иска за заплащане на сумата **от 9000 щ. д.** на основание посочената правна норма чл.250 от ЗЗД, договор за влог се счита,

че същият иск е погасен по давност и се прави същото възражение, като се правят и се развиват доводи за неоснователност на същата. Искането се отхвърлянето на тези иски претенции. Претендират се разноси.

Съдът по отношение на направеното оттегляне на иска с правно основание чл. 232 от ГПК по отношение на първоначалния втори ответник, а именно **К. Митко К.** намира, че при условията на чл. 232 от ГПК следва да бъде прекратено производството по делото по отношение на него. Не се изисква становище или съгласие на ответниците в това отношение, тъй като искането е направено преди съдебното производство.

В съдебно заседание, ищецът лично и представляван от адв.Ел.Н., поддържа исковата молба, така, както е предявена- с напр.оттегляне по отношение на вторият ответник, по подробни съображения, изложени в съдебно заседание.

Ответницата, се явява лично и се представлява от адв.Р.Х., и оспорва предявената искова молба, в т.ч. и по отношение на направеното възражение за изтекла давност- исковете и за двете претенции били погасени по давност, като развива подробни доводи в тази насока.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото са представени писмени доказателства, описани по-горе, от които се установява, че ищецът и ответницата /а и първоначално посоченият като втори ответник, са близки роднини, а именно; ищецът е син на първоначално посочените ответници.

По делото с представените писмени, а и гласни доказателства, подробно изследвани от вещото лице по назначените две Съдебно-счетоводни експертизи, с вещо лице Г.Д. се установява следното;

1/ Ищецът е превел от собствена сметка **50 000 щ.д.** на ответницата **Т. АН. КЪ.** по спестовна сметка с **IBAN; BG 75 BPBI 79324158241301**, открита в „Юробанк и Еф Джи България / предишно наименование „Българска пощенска банка“ АД), но завереният приход по сметката на ответницата след приспадане на банкови такси за входящи преводи **е в размер на 49 900 щ.д.**

1.1. От спестовната си сметка **Т. АН. КЪ.** е превела на Д. К.ов К. /брат

на ищеца/ сумата от **26 659 щ.д.**, но след удържане на такси за изходящи валутни преводи, сметката на получателя в щатски долари с **IBAN: BG 15 UBBS 8002110*******, открита в „****“ АД, е заверена със сумата **26 563 щатски долара** с легова равностойност **39 227,86 лв.** От превода е била удържана такса за входящи валутни преводи в размер на **33,24 щ.д.**, равняващи се на **47,53 лв.**, послужила сума за погасяване на кредита е в размер на **26 529,76 щ.д.**, равняващи се на **39180,33 лева.**

1.2. Т. АН. КБ. е превела по кредита на ищеца и сума в размер на **3 950,12 евро**, равняващи се на **7 725,76 лв.**, или **5 318,51 щатски долара.**

2. Вещото лице е дало отговор и за размера на остатъка от преведените от ищеца суми в посочената банка за периода от 01.01.2008г. до 08.01.2013г. и след погасяване на ипотечния договор за кредит, има ли преведени от нея суми от същата банкова сметка в други нейни банкови сметки, както и на други лица, като посочи съответния размер по дати и поименно, както следва;

- Остатъкът от преведената от ищеца сума към **08.01.2013г.** е в размер на **22 021,65 щ.д.**, с легова равностойност **32 913,56 лв.**, при курс 1 щ.д. = 1,4946 лв.

- След **10.07.2014г.** - дата на погасяване на ипотечния кредит, салдото по сметката е в размер на **74,54 щ.д.**, с легова равностойност **107,16 лв.**, при курс 1 щ.д. = 1,4376 лв.

- Прехвърлени суми между сметки на Т.К. са в размер на **29 180 щ.д. към 04.07.2012г.** Върнатите в спестовната сметката сума на **04.01.2013г.** са в размер на **21 997,37 щ.д.** Реално прехвърлена сума от спестовната сметка в друга сметка на Т.К. е в размер на **7 182,63 щ.д.**, легова равностойност **11 184,07 лв.** /29 180 щ.д. - 21 997,37 щ.д.), при курс 1 щ.д. = 1,5571 лв.

- Изтеглени на каса от Т.К. към **08.01.2013г.** с в размер на **770 щ.д.**, а след **08.01.2013г. до 10.07.2014г.** в размер на **4 260 щ.д.**, или, общо изтеглени в брой са **5 030 щ.д.** с легова равностойност **7 281,84 лв.**

- Преведената сума от сметката на Т.К. на Д. К. е в размер на **26 659 щ.д.**, с легова равностойност **39 369,13 лв.**, послужила за погасяване на кредита.

3. Вещото лице е извършило проверка и в „*****“ АД, за да отговори на въпроса за периода 01.11.2015г. до 30.08.2016г. какъв е размерът на сумите, изтеглени от ответницата от банковата ѝ сметка по дати и размер, *както и* какъв е размера на сумите, преведени от ответницата по сметка на ищеца, както и преведени от нея в друга нейна банкова сметка;- Със заключението се установява, че в периода от **01.11.2015г. до 30.08.2016г.** са извършени следните банкови операции в ***** ЕАД :

- **4 000 щ.д. са** изтеглените от Таня К. на каса в легова равностойност на **7 120,80 лв;**
- **4 000 щ.д. са** прехвърлени по разплащателна сметка на В.К.;

- **5 000 щ.д.** са прехвърлени от Тания К. по друга нейна сметка в „*****“ с IBAN: BG 83 STSA 93000013462099, в левова равностойност 8756 лв.

По делото е назначена и извършена допълнителна експертиза, която да отговори на въпросите дали има и други лица, които да са внесли парични суми за погасяване кредита на ищеца и на каква стойност, като при извършената проверка на документите, приложени по делото, както и банковите документи се установява следното;

По кредита на ищеца В.К. са били внесени парични суми от лицата Лидия Владимирова и Росен Атанасов, както следва; 1/ в периода от 01.03.2011г. до 04.01.2012г. тези лица са внесли сумата в размер на **3 423,72 евро**, равняващи се на 6 696,21 лева, при курс; 1 евро-1,95583 лева; или на сумата от **4 671,83 щатски долара**, при съответният курс на БНБ на деня на внасянето;

Със същото заключение се установява и други лица, неустановени от вещото лице също са внасяли парични суми по кредита на ищеца В.К., както следва; на 11.11.2008г. е внесена сумата в размер на **1 070,72 евро- общо**, равняващи се на 2 092,74 лева, при курс; 1 евро-1,95583 лева; или сумата от **1 386,47 щатски долара**, при съответният курс на БНБ на деня на внасянето;

По делото като доказателства са приложени копие на Решение № 102/ 24.06.2019г. по гр.д. № 108/2018г. на ОС-Кърджали, като делото е било образувано по искова молба от ищеца по настоящото производство, предявена срещу Д. К.- негов брат, за заплащане на посочените парични суми, и на посоченото правно основание. С решение на Апелативен съд- Пловдив по в.гр.д. № 618/2019г., частично е било изменено решението на Окръжен съд- Кърджали- същото е приложено по делото. От тези решения е видно, че ответник по тези искове, предявени от ищеца и по настоящото производство е друго лице- неговият брат Д. К., поради и което направеното от ответната страна възражение, че претендираните по двата иска по настоящото производство парични суми /описани по-горе са били предмет на делото пред Окръжен Съд- Кърджали/ е неоснователно. И това е така защото ответник е различно лице, паричните суми, претендирани по исковете са различни и са постъпвали по различни суми, с титуляри различни лица- описани подробно в самото решение, както и всички приложени като доказателства по същото дело /цялото дело е представено като доказателство по настоящото.

По делото като свидетели са разпитани съответни лица, както следва;

Й. К. /роднина на страните/, Р.К. /роднина на страните/, Д. К. /брат на ищеца и син на ответницата/ и К. К. /баща на ищеца и съпруг на ответницата/, от чиито показания се установява, че ищецът е работил в Америка до октомври 2015г., като по това време е закупил апартамент в Варна с ипотечен кредит от ***, и се разбрал с майка си и брат си да им изпраща пари по банков път- в ДСК и Пощенска банка, а те да погасяват неговият кредит за апартамента. Парите са кредита са били изпращани от ищеца по сметка на майка му / а и на брат му/ в съответните банки, и оттам са били изплащани от тях съответните вноски по кредита. И други лица са внасяли вноски по кредита- св.Р.К. и неговата съпруга, като парите били предоставяни от ответницата. Ищецът се върнал през м.октомври 2015г. от Америка, и на свидетелите не са известни обстоятелствата дали ответницата е върнала някакви пари на ищеца- в същото време К. К. /баща на ищеца и съпруг на ответницата/ заявява, че на няколко пъти това се е случвало, като посочва колко пъти и как точно. Първият свидетел сочи, че Витан е установил липсата на парите по друг повод, но не знаел защо не е предприел действия за връщането на разликата от изпратените от Америка пари и изплатените по кредита вноски веднага след своето завръщане в страната. Свидетелите посочват, че Витан е получил от своите родители етаж от къща в Чакаларово, и първите две години след завръщането си от Америка не е работил, и живеел с парите, които е спечелил там и дадените от майка му пари /теглени от нейната сметка/.

По делото е представена нотариална покана от 04.03.2021г. на нот. Елияна Калайджиева, със район на действие- Кърджали, се установява, че ищецът по делото е уведомил ответницата- негова майка, че дължи сумата от 17 250,24 щатски долара, като е посочено защо и откъде се дължи тази парична сума и същата е поканена в 2-седмичен срок да заплати тази сума. Ответницата е предупредена, че при неплащане на същата ще се предприемат съответните действия. Поканата е получена от ответницата Т.К. на 08.03.2021г.

От гореизложеното е видно, че предявеният от ищеца В.К. против ответницата Т.К. искова молба, с която са предявени обективно и субективно съединени искове с правно основание чл.284 от ЗЗД във вр. с чл.79 /и алтернативно от чл. 55 от ЗЗД/, и по чл.250 във вр. с чл.79 от ЗЗД /и алтернативно чл. 55 и 59 от ЗЗД/ за посочените парични суми, а именно за

заплащане на сумите в размер на **8250,24 щатски долара**, касаещи иска за договор за поръчка по чл.284 ал.2 вр.чл.79 от ЗЗД /и евентуален иск по чл. 59 и 55 от ЗЗД/, както и иск за заплащане на сума от **9000 щатски долара**-иск по чл. 250 във връзка чл. 79 във вр. с чл.86 от ЗЗД /и евентуалният иск за неоснователно обогатяване по чл.55 и сл. от ЗЗД/, са неоснователни, т.к. първият иск /по чл.284 ал.2 от ЗЗД, евент. по чл.59 от ЗЗД/ е погасен по давност, а втория иск- по чл.250 вр.чл.79 от ЗЗД, евент.по чл.55 от ЗЗД- неоснователен и недоказан.

Несъмнено се установява, че ищецът е превел е по сметка на ответницата посочените по-горе парични суми- описани подробно в исковата молба, за покриване на негови задължения по сключен от него договор за кредит с банка /***/. Преводът е бил осъществяван в сметка, открита от ответницата в съответни банки- отново посочени по-горе. От тези парични суми, получени от ищеца- изпратени от САЩ, ответницата, а и други лица, са погасявали задълженията на ищеца по кредита. Установи се, че ответникът се върнал в страна от Америка през м.октомври 2015г. и до края на годината- **на 09.12.2015г.** от сметки на ответницата по сметка на ищеца са прехвърлени съответни парични суми- описани в заключението на вещото лице.

От казаното по-горе се налага извода, че между ищеца и ответника са възникнали договорни отношения, а именно ищецът е възложил да ответницата да изпълни нещо /да погасяване негови задължения по банков кредит с парични суми, които той й изпращал от чужбина/, и това е било сторено, сиреч налице са мандатни отношения по смисъла на чл.282 и сл. от ЗЗД. По делото основно с представените писмени доказателства се установи, че след като ответницата е изпълнила своите задължения по погасяването на кредита, тя е изпълнила задълженията по мандатното правоотношение, и по силата на чл.284 ал.2 от ЗЗД е дължала отчет и връщане на сумите, които са останали след изпълнението на възложената поръчка. Не се установи по делото отчет да е даван, нито пък да е искан от ищеца по делото.

Установи се, че последните парични суми преведи по сметка на ищеца са от **09.12.2015г.- когато са преведени 4 000 щатски долара.**

По делото не се установи, че между страните да е имало договор за влог /устен/ по смисъла на чл.250 от ЗЗД, по силата на който ищеца да е превеждал по сметка на името на ответницата съответни парични суми, със задължения

за последната да съхранява, т.к. с гласните и писмените доказателства се установява, че основното правоотношение между тях е мандатното- а именно устният договор за поръчка, след изпълнението на който ответницата е дължала отчет и връщане на останали парични суми. Ето и защо съдът приема, че няма неизпълнен договор за влог от страна на ответницата, защото не се установи да има такъв договор. Ищцовата страна не доказва с представените доказателства наличието на договорни отношения между страните в тази насока. Съдът счита, че няма и неоснователно обогатяване по смисъла на чл.55 и сл. от ЗЗД, т.к. не се установи, че всички парични средства, налични по сметките на ответницата са били изпратени от ищеца в различни периоди. Ето и защо и евентуално предявеният иск следва да се отхвърли, като неоснователно и недоказано.

Както и по-горе се посочи, съдът приема, че е налице и изтекъл давностен срок в полза на ответницата, т.к., от момента на завръщането на ищеца в страната- през м.октомври 2015 година до завеждането на делото в съда /20.05.2021г./ са изминали повече от 5 години, или пък от м.октомври 2015г. до 08.03.2021г./ датата на получаване на нот.покана за заплащане на съответната парична сума/, поради което съдът приема, че исковата молба е неоснователна на това основание и за всички искове /по чл.282 ал.2 вр.чл.79 от ЗЗД и евент.иск по чл.59 вр.чл.55 от ЗЗД/- така, както са посочени по-горе. Съдът приема, че е изтекъл общият давностен срок дори и да се приеме, че с плащането на последната сума по сметка на ищеца- 09.12.2015г. да започва да тече давностният срок към 08.03.2021г. /датата на получаване на нот.покана/ същият е изтекъл.

Поради гореизложеното съдът намира, че искът по чл.282 ал.2 вр.чл.79 от ЗЗД и евент.иск по чл.59 вр.чл.55 от ЗЗД/- е неоснователен и следва да се отхвърли, поради изтекъл давностен срок, както и са неоснователни исковете по чл.250 вр.чл.79 от ЗЗД и евент.иск по чл.55 и сл. от ЗЗД , по горните съображения.

Предвид изложеното съдът намира, че липсва получена без основание недължима сума в цитираните размери, поради което предявените евентуални искове са неоснователни.

Съобразно гореизложеното, и на основание чл.78 ал.3 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответницата направените от нея

разноски по воденето на делото, както следва; сумата в общ размер на 1 450 лева, от които 1 200 лева- адв.хonorар и 250 лева- възнаграждение за вещо лице.

Водим от изложеното , съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявената от В. КР. КЪ. с ЕГН- *****, против Т. АН. КЪ. с ЕГН- *****, искова молба, с която са предявени обективно и субективно съединени искове с правно основание по чл.284 във вр. с чл.79 от ЗЗД /и алтернативно чл.55 и 59 от ЗЗД/- за заплащане на сумата в размер на **8250,24 щатски долара**, и по чл.250 от ЗЗД във вр. с чл.79 /и алтернативно от чл.55 и сл. от ЗЗД/- за заплащане на сума от **9000 щатски долара**. като неоснователна.

ОСЪЖДА В. КР. КЪ. с ЕГН- *****, ДА ЗАПЛАТИ на Т. АН. КЪ. с ЕГН- *****, направените от нея разноски по воденето на делото, както следва; сумата в общ размер на 1 450 лева.

Решението може да се обжалва пред Кърджалийския окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____